

سیهمن سالگرد پیروزی انقلاب ضد سلطنتی و سرآغاز حکومت سیاه آخوندی

یحیی علیمرادی

روز ۲۲ بهمن ۱۳۸۷ مصادف است با سیهمین سالگرد پیروزی انقلاب ضد سلطنتی و فروپاشی رژیم شاه توسط توده‌های مختلف مردم ایران و همچنین آغاز حاکمیت پلید آخوندی. حاکمیتی که نام خود را نظامی، اسلامی نام نهاد و سردمدارانش خمینی را نماینده خدا و جانشین امام زمان عنوان کردند، خمینی با همکاری گروهی از آخوندهای کوتاه فکر و فرصت طلب توانست با سو استفاده از احساسات مذهبی مردم ایران و حمایت استعمارگران و همچنین دادن وعده‌های گوناگون به مردم، انقلاب مردم را به یغما برد و زمام امور را بدست گرفت و حاصل دهها سال مبارزه توده‌های مردم ایران را به یغما برد.

آخوندهای خون آشام از همان ابتدای زمامداریشان برای تداوم حکومت ننگین و حفظ موجودیتشان از هیچ جنایت و فجایع ضد انسانی در حق خلق آزادخواه ایران فروگذاری نکردند و به کشتار و

اعدامهای دسته‌جمعی آزادخواهان در سرتاسر کشور پرداختند. رژیم پلید آخوندی هر فرد و گروهی را بدلیل عدم اعتقاد به ولایت فقیه و داشتن

بین المللی و بزرگترین نقض حقوق بشر است. رژیم آخوندی برای ایجاد فضای رعب و وحشت و جلوگیری از خیزش مردمی به بهانه امنیت اجتماعی و مبارزه با بدحجابی و برخورد با اراذل و اوباش دست به مانورهای وسیع در داخل شهرها می زند و در واقع يك فضای کاملاً پلیسی و میلیتاری را در ایران ایجاد کرده است. بخصوص در شهرها و روستاهای کردستان، فشار نهادهای رژیم در برابر مردم و جوانان افزایش یافته و تعدادی از شهرهای کردستان تحت حکومت نظامی اعلام نشده قرار دارند.

با حاکمیت رژیم آخوندی مردم ایران خفقان ترین و سیاه‌ترین دوران را سپری می کنند، که از استبداد حکومت رضاخان هم سیاه تر و در طول تاریخ بی سابقه بوده است.

شکی نیست که پیروزی انقلاب مردمی علیه رژیم شاه رویدادی تاریخی و بیاد ماندنی می باشد اما روی کار آمدن حاکمیت آخوندی سیاه‌ترین روزها در تاریخ ایران باقی خواهد ماند. جای دارد در گرامیداشت پیروزی انقلاب ضد سلطنتی، مردم ایران، نیروهای انقلابی برای سرنگونی رژیم خون آشام و ضد مردمی آخوندی بیشتر و مضاعف تر بکوشند. تا به ویرانی، فقر، اعدام و بیدادی در ایران پایان داده شود.

به هزار میلیارد دلار از سرمایه مردم ایران و همچنین نوشیدن جام زهر و قبول کردن آتش بس از طرف خمینی به اتمام رسید. بعد از ۳۰ سال هیچ گونه آثاری از تغییر و تحول در سیاست ضد انسانی بکارگیری سیاست های غلط و در انزوا قرار دادن ایران زندگی مردم را روز به روز در تنگنا قرار داده است. در حالی که بیش از نیمی از جمعیت ایران زیرخط فقر زندگی می کنند سردمداران رژیم بیت المال مردم را برای پیشبرد اهداف آشوبگرانه خود و گسترش بنیاد های دجالگری و تقویت گروه‌ها و تشکل های تروریستی در منطقه و جهان بکار می‌برند.

تمامی ایران را فقر، اعتیاد، فساد، معضلات اجتماعی تورم و بیکاری گرفته، اما سردمداران رژیم هیچ پروژه یا راهکاری برای حل این مشکلات و برانها ندارند.

از آغاز سرکار آمدن دولت پاسدار احمدی نژاد تا کنون سرکوب، اعدام، خفقان، حبس و تبعید و همچنین توقیف نشریات چند برابر شده و ابعاد اعتراض و اعتصاب و محصن ها در حال گسترش است. طبق آمار منابع خود رژیم از آغاز سال ۸۷ تا کنون بیشتر از ۳۰۰ نفر در زندانها و در ملأعام بدار آویخته شده‌اند که شمار زیادی از آنان کودکان زیر ۱۸ سال بوده‌اند که این اعمال ددمنشانه رژیم مغایر با قوانین

و گلوله بست و آنها را ضد انقلاب و عوامل استکبار جهانی (آمریکا و اسرائیل) معرفی کرد. بیدادگاههای رژیم و نهادهای سرکوب اعلام کردند که سربچی از فرمان خمینی سربچی از فرمان خداست و هر کس از فرمان خمینی سربچی کند مفسد فی الارض است و واجب القتل، و مهدورالدم است و مال و جان و خون و ناموس آنها مباح است. نمونه بارز فرمان جهاد خمینی علیه مردم بیدفاع و لشکر کشی به کردستان و مناطق بلوچستان، ترکمن صحرا و خوزستان و همچنین اعدام و کشتار و حبس و تبعید نیروهای انقلابی است. رژیم آخوندی بجای رفاه و امنیت و خوشبختی و آزادی، فقر و فلاکت و جنگ و سیه‌روزی را برای مردم به ارمغان آورد. خمینی پیر چهارن که به ممالک دیگر اسلامی چشم طمع دوخته بود و امپراتوری شیعی را در سر داشت بعد از حمله نظامی عراق به ایران و آغاز جنگ خونین میان این دو کشور فرصت را غنیمت شمرد و با شعار صدور انقلاب و جنگ جنگ تا پیروزی و فتح قدس از راه کربلا و همچنین دادن کلید بهشت و شستشوی مغزی مزدورانش پیشنهاد آتش بس را نمی پذیرفت و برای هشت سال جنگ را به درازا کشانید و سر انجام این جنگ با تلفات عظیم مالی و جانی و ویران شدن تأسیسات و زیربنای اقتصادی کشور و خسارتی قریب

این نقطه ضعف بزرگ تا کی؟

نمونه‌های فوق نشان میدهد بزرگترین دشمن کرد خود کرده و بزرگترین نقطه ضعف در طول تاریخ مبارزاتش، تفرقه و پراکندگی و نبودن اتحاد و همبستگی بوده متأسفانه با گذشت زمان و در هزاره سوم این ضعف بزرگ همچنان در میان گروه‌ها و احزاب سیاسی و رهبران کرد وجود دارد و از دهه‌های اخیر تا حال به جای مدارا و تحمل یکدیگر به نفی طرف مقابل پرداخته و اسلحه‌هایشان را به طرف یکدیگر نشانه گرفته و قلم‌هایشان را در راه تخریب سیاسی یکدیگر بکار برده که میتوان از جنگ داخلی و خونین میان احزاب در کردستان ایران و احزاب در کردستان عراق نام برد.

شکی نیست که جنگ های خونین و داخلی میان احزاب و گروه‌های سیاسی بزرگترین ضربه را بر پیکر جنبشهای ملی و آزادی خواهانه خلق کرد در قرن معاصر وارد ساخته و مبارزات خلق کرد را به عقب انداخته و اگر این جنگ ها و کشمکشهای داخلی صورت نمی گرفت شاهد پیشرفت مبارزات آزادیخواهی و رسیدن به اهداف مشروع و بر حق می بودیم.

در پایان باید گفت تا زمانیکه این ضعف عمده همچنان در اجتماع کردستان باقی بماند و فرهنگ همکاری و همبستگی و عدالت اجتماعی و اختلافات بر سر مسائل جزئی را کنار نگذاریم خلق کرد همواره از رسیدن به حق و حقوق خود محروم خواهد ماند و به آزادی و عدالت اجتماعی و پیشرفت خواهد رسید و همچنان بازچه دست قدرت های جهان در معاملات و بازی های سیاسی باقی خواهند ماند. ***

گروه‌ها دامن زده است. در نقاط مختلف کردستان امارت ها و حکومت های محلی متعددی وجود داشته که بوسیله میرها اداره شده و هر کدام از آنها از قلمروی وسیع و از امکانات مسالی و نظامی و جنگاوران زیادی برخوردار بوده که می توان به امارت بوتان و ههکاری و میرنشین های بابان، سوران، موکریان و اردلان در چند قرن گذشته اشاره نمود. اما متأسفانه رؤسای قبایل این مناطق بجای اتحاد و همبستگی به جان یکدیگر افتاده و از امکانات دشمن برای سرکوب و از بین بردن رقبایشان استفاده نموده و مناطق شان را در اختیار دشمن قرار دادند، به طوری که آن مناطق به پایگاه نیروهای (ایران و عثمانی) تبدیل شده بود. برای نمونه در کشمکش میان میر های بابان برای در دست گرفتن قدرت میری که وابسته به دولت عثمانی بوده برای جنگ با برادرش سپاه عثمانی را وارد کردستان نموده آن میر که وابسته به دولت ایران بوده با رقابت و جنگ میان همخونها و برادرها کردستان ویران گشته و دشمن از آن بهره‌مند شده.

همچنین میر محمد خان، میر رواندز، برای از میان برداشتن رقبایش دست با زندانی کردن و سپس قلع و قمع اطرافیانش پرداخت. تیمور خان و یحیی بیگ که هر دو عمویش بودند به دار آویخت، بعدها به هولیر یورش برده و آنها را گرفت و مناطق آلتون کوبری، کویسنجق و رانیه را به تسخیر خود درآورد، لشکری بزرگ را به طرف آکره و آمیدی روانه کرد، سعید پاشا میر بادینان را به اسارت گرفت و سپس به منطقه باعشیشقا حمله کرد، میر یزدیان را اسیر و در رواندز زندانی کرده و بعداً به قتل رسانید.

کردستان، نسل کشی و جنایت و سرکوب بیرحمانه مردم کردستان ادامه دارد. اما جای تأسف است که جامعه جهانی و طرفداران دفاع از حقوق بشر در این زمینه سکوت اختیار کرده و هیچ واکنشی از خود نشان نمی دهند و منافع خود را بر بر دفاع از حقوق بشر ترجیح می دهند. در برابر دشمنان قد علم کرده و راه مقدس و مبارزه مشروع را در پیش گرفته و از مرگ و شهادت در این راه هراسی نداشته و تا روز رسیدن به آرمانهای والاایشان دست از مبارزه بر نخواهند داشت.

حال سئوال اینجاست که چرا خلق کورد با داشتن مبارزه و مقارومت و علیرغم آنچه فداکاری دادن و تحمل جنگ و عذاب و ویرانی، تاکنون به خواستههای بحق و آزادیخواهان‌اش دست پیدا نکرده است. با نگاهی به تاریخچه مبارزاتی ملت‌های دیگر در قرن ۱۹ و ۲۰ بیندازیم مشاهده ملت کرد سابقه مبارزاتی طولانی نداشته و متحمل درد و عذاب و ویرانگری نشده و همچنین از لحاظ حجم، جمعیت، فرهنگ و زبان و موقعیت جغرافیایی شرایط کردستان را ندارند.

متأسفانه چیزی که در طول تاریخ يك مشکل بزرگ بوده و به مبارزه و جنبش های آزادی خواهانه کردستان سایه افکنده و آنها را دچار ضعف و به نیروی دشمن انرژی داده عدم اتحاد و همبستگی در بین اقشار و طوایف مختلف و جنبش های آزادی خواهانه کرد بوده است. با نگاهی به گذشته و مروری بر تاریخچه مبارزاتی خلق کرد خواهیم دید که در طول تاریخ، نبود اتحاد و همبستگی موجب شده دشمن به نفع خو بهره‌برداری نموده و به کشمکش ها و جنگ های داخلی بین اقشار و

جوهر میرزایی

سالمات که خلق کرد برای بدست آوردن حقوق خود و رهایی از زیر سلطه دشمنان و اشغالگران و استقرار صلح و آزادی دست به مبارزه و قیام زده و متحمل مصائب و مشکلات متعدد گردیده و با نسل کشی روبه‌رو گشته. بعد از اتمام جنگ جهانی اول و پایان عمر امپراتوری ها شاری از خلقهای زیردست به آزادی و استقلال رسیدند. خلق کرد امیدوار بود بعد از سالها مبارزه بی وقفه و دادن خون و قربانی همانند ملت های دیگر به آزادی دست یابد و جنگ و ویرانی و نسل کشی پایان یابد و در صلح و آزادی به زندگی خود ادامه دهد.

اما متأسفانه اشغالگران کردستان و قدرتهای کولونیالیستی بر خلاف عزم و اراده مردم کرد نه تنها به وجود ملت کرد اعتراف نکردند و به خواستههای ارج نهادند، بلکه بخاطر منافع سیاسی و اقتصادی‌شان در قراردادی ننگین که در ۱۹۲۳/۷/۲۴ میان دولت‌های (ترکیه، بریتانیا، فرانسه، ایتالیا، ژاپن، یونان، بلغارستان و یوگسلاوی در شهر لوزان کشور سوئیس به امضاء رسید و بعدها پیمان لوزان نام گرفت، طبق این معاهده کردستان میان سه کشور ترکیه، عراق و سوریه تقسیم و هر بخش از آن ضمیمه کشورهای مذکور گردید و آن بخش از کردستان را که ضمیمه ایران بود، همچنان دست نخورده باقی ماند.

از آن به بعد رژیم های نژاد پرست و دیکتاتور با سیاست های نژاد پرستانه آمیلاسیون و کوچ اجباری سعی در نابودی هویت ملی و فرهنگی ملت کرد و ترویج سه فرهنگ ترک و فارس و عرب نموده و مبارزات و جنبش های ملی را در مناطق کردستان با پیرجمی تمام سرکوب کرده‌اند که بعد از گذشت ده‌ها سال از تقسیم

پیمان کیوتو

۴۰ بار سطح جو کمتر خواهد شد. تاکنون ۱۴۰ کشور این پیمان نامه را امضاء کرده‌اند، اما هنوز آمریکا و استرالیا به آن نپیوسته‌اند. جرج بوش رئیس جمهور سابق آمریکا معتقد بود اجرای این پیمان نامه زیان بزرگی به اقتصاد آمریکا می زند، زیرا ساختار صنعتی و کارخانه‌های این کشور به گونه‌ای است که بیشترین آلایندگی را در جهان دارد و اگر آمریکا بخواهد این ساختار را تغییر بدهد سال‌ها طول می کشد. (گازهای گلخانه‌ای، که به وسیله انسان تولید می شود و مضر هستند، CO2 مثل دی اکسید کربن که ۵۹٪ این گازها را تشکیل می دهد که از سوختن کوره‌های کارخانه و موتور اتومبیل ها و نیروگاه‌های برق و سوزاندن زباله و ... وجود می آید. CH4 گاز متان که ۱۸٪ از فضولات حیوانی و فاضلاب انسانی و کارخانه‌های و بیمارستانی و زباله‌ها تولید می شود. CFC سی اف سی گازهای موجود در یخچالها و کولرهای گازی که ۱۲٪ را تولید می کنند. اوزن ۱۲٪ گاز سبز رنگی است که از دو اکسیژن تشکیل می شود، وقتی به لایه اوزن می رسد که دو اتم است و اتم سوم را آزاد می کند که O3 سه اکسیژن است، و اکسید نیترات ذرات معلق در هوا که ۶٪ ذرات معلق از کارخانجات شیمیایی بوجود می آید و این ذرات در کارخانه‌های رنگ سازی و سرب و روی و پیل سوختی بوجود می آید)

تحقیقات دانشمندان نشان می دهد که در طول یکصد سال گذشته دمای هوا بین ۱/۸ تا ۷/۴ درجه سانتی گراد افزایش یافته است و تا سال ۲۱۰۰ میلادی هوا بین ۱/۸ تا ۶/۴ درجه سانتی گراد افزایش می یابد. تاریخ مکرر کره زمین تاکنون بارها و بارها گرم و سرد شدن را تجربه کرده است. نزدیکترین این تغییرات ۸۰۰ هزار سال پیش در زمین شناسی که زمین هشت یخبندان را تجربه کرد. پدید آمدن سریع گازهای گلخانه‌ای در اوایل دوران ژوراسیک حدود ۱۸۰ میلیون سال پیش، سبب شد که درجه حرارت بین ۵ تا ۹ درجه سانتیگراد افزایش یابد. "دانشگاه اوپن" open نشان میدهد گرما سرعت فرسایش سنگ ها را چهار برابر افزایش می دهد، در سال ۱۹۹۷ سازمان ملل متحد اجلاسی را در شهر کیوتو ژاپن برگزار کرد. نتیجه این اجلاس تنظیم معاهده‌ای در مورد کاهش گازهای گلخانه‌ای بود، پیمان نامه‌ای که به پیمان کیوتو معروف شد. براساس این پیمان نامه، کشورها از جمله ژاپن ملزم شدند که میزان خروج گازهای گلخانه‌ای را تا سال ۲۰۱۲ میلادی تا ۵/۲ درصد کاهش دهند. مبنای این کاهش میزان تولید گاز گلخانه‌ای در سال ۱۹۹۰ در آن کشورها بود. براساس برنامه‌های سازمان ملل متحد، محیط زیست unep تا سال ۲۰۱۲ باید ۳۶ کشور صنعتی این پیمان نامه را امضا کنند. از مهمترین گازهای سازنده گلخانه‌ای